

Nr 77.

Godkänd av första kammaren den 30 mars 1917.

Godkänd av andra kammaren den 30 mars 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1917 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 15.)

Till Konungen.

Genom proposition, nr 92, av den 9 mars 1917 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande:

Förslag

till

förordning om särskilda avdrag vid 1917 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Vid 1917 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt må här i riket mantalsskriyen svensk medborgare,
Bihang till riksdagens protokoll 1917. 14 saml. 24 häft. (Nr 77—78.) 1

som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor och som har att på grund av försörjningsplikt underhålla ett eller flera barn, som vid årets början icke fyllt 15 år, av taxeringsmyndighet, efter prövning av behovet i varje fall, medgivas särskilda avdrag, enligt vad här nedan sägs.

2 §.

Vid bevillningstaxeringen må den i skattskyldigs mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § i gällande bevillningsförordning återstående beskattningsbara inkomst nedsättas, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad i enlighet med 10 § i de vid nämnda förordning fogade »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen», ej uppgår till 1,200 kronor, med högst 20 procent för varje barn, om årsinkomsten uppgår till 1,200 kronor men ej till 1,800 kronor, med högst 15 procent för varje barn samt, om samma inkomst uppgår till 1,800 kronor men ej till 2,400 kronor, med högst 10 procent för varje barn, dock ej i något fall med mera än 80 procent.

3 §.

Den nedsättning i det taxerade beloppet, som enligt 19 § 2 mom. förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt tillkommer skattskyldig, må ökas till högst 300 kronor för varje barn till och med tre samt till högst 500 kronor för varje barn därutöver, dock för barn, som självt åtnjuter inkomst, allenast om och i den mån barnets inkomst understiger beloppet av den för barnet ifrågakommande nedsättning.

Särskilt avdrag, varom nu är sagt, må i fall, som jämväl är hänförligt till 2 §, icke medgivas, med mindre samtidigt tillämpas där omfördäld nedsättning.

4 §.

Är fråga om äkta makar, skall i tillämpliga delar gälla vad beträffande makars taxering stadgas i bevillningsförordningen och förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt.

5 §.

Över prövningsnämnds beslut i fråga om tillämpningen av denna förordning må klagan icke föras.

6 §.

Har avdrag enligt denna förordning medgivits, åligger det taxeringsnämnden att införa uppgift därom i inkomstlängdens kolumn för anteckningar med angivande jämväl av avdragens särskilda belopp, och skall, då fråga är om avdrag enligt 2 §, i kolumnen för antagen beskattningsbar inkomst upptagas det efter sådant avdrag återstående belopp.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Den förra året tillämpade förordningen den 24 mars 1916, om särskilt avdrag vid 1916 års taxering till bevillning för inkomst av kapital eller arbete, hade, som av rubriken framgår, avseende endast å bevillningstaxeringen och därpå grundade skattepåföringar av skilda slag. Den föreliggande propositionen innebär således, genom bestämmelsen i förslaget 3 § om provisorisk höjning i vissa fall av de s. k. barnavdragen enligt förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, en beaktansvärd utvidgning av området för de provisoriska skattelättnaderna. Ehuru väl riksdagen i fjol beträffande formen för den då beslutade skattelindringen betonade kravet på försiktighet i fråga om varje åtgärd, som kunde verka till minskad statsinkomst, har riksdagen med hänsyn till de i propositionen förebragta skälen och särskilt den konstaterade tendensen hos inkomst- och förmögenhetsskattens avkastning till ökning vida över beräknade belopp, ansett några betänkligheter ej behöva råda ifråga om bifall till förslaget om provisoriskt höjda barnavdrag.

Några erfarenheter från den fakultativa tillämpningen av 1916 års förordning äro icke ännu samlade. Det torde dock kunna antagas, att denna tillämpning, såsom också kammarrätten i sitt förslag till författning i ämnet framhållit, varit ganska ojämn och på sina håll ofullständig, och att stundom det enskilda behovet fått stå tillbaka för det kommunala skatteintresset. Redan det förnyade utfärdandet av författning i ämnet bör ju vara ägnat att hos taxeringsmyndigheterna

klargöra statsmakternas allvarliga syfte, att författningen skall komma till så vidsträckt användning, som de skattskyldigas behov påkallar och omständigheterna i övrigt medgiva. Då det emellertid är av vikt, att en sådan uppfattning verkligen blir allmän hos vederbörande, finner riksdagen det angeläget, att deras uppmärksamhet uttryckligen fästes på syftet med och innebörden av deras diskretionära befogenhet på förevarande område.

Riksdagen får härmed tillkännagiva, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, antagit ovan återgivna förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1917 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Därjämte får riksdagen anhålla, att vad riksdagen här ovan uttalat rörande taxeringsmyndigheternas tillämpning av förevarande förordning måtte genom Eders Kungl. Maj:ts försorg, i den mån och på det sätt som finnes lämpligt, skyndsammast bringas till vederbörandes kännedom.

Stockholm den 30 mars 1917.

Med undersätlig vördnad.
